

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής»

COM(2004) 173 τελικό — 2004/0055 (COD)

(2005/C 221/16)

Στις 6 Απριλίου 2004, και σύμφωνα με το άρθρο 95 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει την γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το Προεδρείο της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής αποφάσισε να αναθέσει την προετοιμασία των σχετικών εργασιών στο ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση».

Λόγω του επείγοντος των εργασιών, η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, κατά την 414^η Σύνοδο Ολομέλειας της 9^{ης} Φεβρουαρίου 2005 και 10^{ης} Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 9^{ης}), όρισε γενικό εισηγητή τον κ. **J. PEGADO LIZ** και υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση με 73 ψήφους υπέρ, και 2 αποχές.

1. Αντικείμενο της Πρότασης

1.1 Με την Πρόταση Κανονισμού για διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁽¹⁾, η Επιτροπή δίδει συνέχεια σε σειρά πρωτοβουλιών με στόχο τη βαθμιαία υλοποίηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, εξαλείφοντας φραγμούς και προωθώντας τη διευκόλυνση των διαδικασιών πολιτικής δικονομίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως αυτό ορίζεται, ειδικότερα, στο Σχέδιο Δράσης που υιοθέτησε το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων της 3ης Δεκεμβρίου 1998⁽²⁾.

1.2 Η παρούσα Πρόταση ανταποκρίνεται στον έναν από τους κεντρικούς στόχους του Πράσινου Βιβλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2002⁽³⁾, ενώ ο άλλος στόχος, της θέσπισης ευρωπαϊκής διαδικασίας για την εκδίκαση μικροδιαφορών, αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής αντιμετώπισης εκ μέρους της Επιτροπής.

1.3 Όσον αφορά τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας για την έκδοση διαταγής πληρωμής, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις και συστάσεις που διατύπωσαν για το προαναφερόμενο Πράσινο Βιβλίο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, υποβάλλει σχέδιο Κανονισμού με στόχο τη θέσπιση διαδικασίας για την έκδοση ενιαίας διαταγής πληρωμής για ολόκληρο το χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1.4 Η αιτιολόγηση της Επιτροπής για την πρωτοβουλία αυτή θεμελιώνεται στις διαφορές καθεστώτων του αστικού δικονομικού δικαίου μεταξύ κρατών μελών, στις υψηλές δαπάνες που απορρέουν από αυτές και στις καθυστερήσεις που αυτές προκαλούν στις διασυνοριακές διαφορές, οι οποίες λαμβάνουν υπερβολικές διαστάσεις, ειδικότερα δε στις υποθέσεις είσπραξης μη αμφισβητούμενων αξιώσεων.

1.5 Η Επιτροπή έκρινε σκόπιμο να επεκτείνει και στις εσωτερικές διαφορές την εφαρμογή της διαδικασίας έκδοσης ενιαίας διαταγής πληρωμής, για λόγους ίσης μεταχείρισης των υποκειμένων δικαίου και μη στρέβλωσης του ανταγωνισμού μεταξύ οικονομικών φορέων, ακολουθώντας ως προς τον προσανατολισμό αυτόν τη γνωμοδότηση που εξέδωσε η ΕΟΚΕ για το Πράσινο Βιβλίο, εξασφαλίζοντας όμως τη συμβατότητά του με τις αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας.

1.6 Ο προαιρετικός χαρακτήρας της διαδικασίας έκδοσης διαταγής πληρωμής αναφέρεται σαφώς στα άρθρα του Κανονισμού, ακολουθώντας και στο σημείο αυτό τη ρητή άποψη της ΕΟΚΕ, και επομένως ο πιστωτής μπορεί πάντοτε να επιλέξει άλλη διαδικασία, περισσότερο επίσημη, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους του.

1.7 Κατά τη διατύπωση των προβλεπόμενων διαδικαστικών μηχανισμών, η Επιτροπή προσανατολίστηκε προς τις ακόλουθες βασικές αρχές:

- α) μέγιστη διαδικαστική απλότητα, με χρήση πρότυπων εντύπων·
- β) μη εξέταση επί της ουσίας·
- γ) μη υποχρέωση προσκόμισης αποδείξεων·

⁽¹⁾ COM(2004) 173 τελικό, της 19.03.04.

⁽²⁾ EE C 19, της 23.01.99.

⁽³⁾ COM(2002) 746 τελικό, της 20.12.02, για το οποίο εξεδόθη η γνωμοδότηση, με εισηγητή τον κ. VON FUSTENWERTH (EE C 220, της 16.09.2003).

- δ) επαρκείς εγγυήσεις προστασίας του κατηγορουμένου·
- ε) απουσία προσφυγής·
- στ) εκτελεστότητα·
- ζ) μη υποχρέωση ορισμού δικηγόρου.

1.8 Η Επιτροπή εγγυάται επίσης την αμοιβαία πληροφόρηση των αρμοδίων δικαιοδοτικών οργάνων για την έκδοση των ευρωπαϊκών διαταγών πληρωμής στα διάφορα κράτη μέλη, πληροφόρηση η οποία θα ενημερώνεται τακτικά.

1.9 Η ΕΟΚΕ εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία αντιμετωπίζουν το ενδεχόμενο να προσχωρήσουν στην πρωτοβουλία αυτή, όπως έχει γίνει και για άλλες ανάλογες πρωτοβουλίες. Αντίθετα, για την καλύτερη λειτουργία του προτεινόμενου συστήματος, η ΕΟΚΕ θα το εκτιμούσε εάν η Δανία δεν εξαιρούνταν πλήρως από την εφαρμογή του Κανονισμού, και ελπίζει ότι, στο μέλλον, θα υπερκεραθούν τα κωλύματα που εμποδίζουν την πλήρη προσχώρησή της σε έναν ενιαίο ευρωπαϊκό δικαστικό χώρο.

1.10 Το εδαφικό πεδίο εφαρμογής της πρότασης ενδέχεται να δημιουργήσει δυσκολίες για την εφαρμογή της. Για να αντιμετωπιστούν οι δυσκολίες αυτές, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ιδιαίτερες ορισμένων περιοχών, οι οποίες αντικατοπτρίζονται στο άρθρο 299 της ΣΕΚ, καθώς και οι ευθύνες που έχουν αναλάβει ορισμένα κράτη μέλη σχετικά με αυτές. Επί του προκειμένου, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, ανεξάρτητα από την συγκεκριμένη άσκηση της διαδικασίας διαταγής πληρωμής, τον καθορισμό των αντίστοιχων αρμοδίων οργανισμών θα πρέπει να αναλαμβάνει η εκάστοτε εθνική αρχή που είναι αρμόδια για την αντιπροσώπευση του κράτους στο εξωτερικό, και η οποία, κατά συνέπεια, θα εγγυάται τη νομιμότητα των εν λόγω οργανισμών.

2. Ιστορικό και παράλληλες πρωτοβουλίες

2.1 Εδώ και πολύ καιρό, το μέλημα της εναρμόνισης και απλούστευσης της πολιτικής δικονομίας, ως μέσον για την εξασφάλιση της ταχείας και αποτελεσματικής εφαρμογής της δικαιοσύνης, ήταν σαφές σε διάφορα έγγραφα των κοινοτικών θεσμικών οργάνων, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⁽¹⁾ έως την ίδια την ΕΟΚΕ ⁽²⁾.

2.2 Και η Επιτροπή, από την πλευρά της, ανταποκρινόμενη στο μέλημα αυτό, το οποίο γενικά εξέφραζαν οικονομικοί φορείς, επαγγελματίες και καταναλωτές, έχει αναπτύξει εδώ και πολύ καιρό έναν προβληματισμό σχετικά με τις πλέον πρόσφορες μεθόδους που θα πρέπει να υιοθετηθούν, ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες δε είναι οι πρόοδοι που έχουν σημειωθεί στον πρωτοποριακό τομέα του καταναλωτικού δικαίου ⁽³⁾.

2.3 Το έγγραφο, όμως, βάσει του οποίου το ζήτημα ετέθη σαφώς υπό όρους ενδεχόμενης νομοθετικής πρωτοβουλίας, είναι το «Πράσινο Βιβλίο για διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και μέτρα απλούστευσης και επιτάχυνσης της εκδίκασης των μικροδιαφορών».

⁽¹⁾ Πρβλ. τα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου A2-152/86 της 13.03.87, A3-0212/94 της 22.04.94 και A-0355 της 14.11.96.

⁽²⁾ Υπενθυμίζονται, σχετικά, ειδικότερα, οι γνωμοδοτήσεις σχετικά με το Πράσινο Βιβλίο για την προσφυγή των καταναλωτών στη δικαιοσύνη, με εισηγητή τον πρώην Σύμβουλο κ. Ataíde Ferreira (EE C 295 της 22.10.94) και CES 1309/95 με θέμα «Η Ενιαία Αγορά και η προστασία των καταναλωτών: δυνατότητες και εμπόδια στη Μεγάλη Αγορά», με εισηγητή τον κ. Cejballo Herrero (EE C 39 της 12.2.1996).

⁽³⁾ Πρβλ, σχετικά, τα ακόλουθα έγγραφα:

- Μνημόνιο της Επιτροπής για την πρόσβαση των καταναλωτών στη δικαιοσύνη [COM(1984) 692 τελικό της 12.12.1984] και «Συμπληρωματική ανακοίνωση» [COM(1987) 210 τελικό της 07.05.1987] στο Συμπλήρωμα στο Δελτίο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. 2/85.
- Ανακοίνωση της Επιτροπής «Νέα ώθηση για την πολιτική των καταναλωτών» [COM(85) 314 τελικό της 23.07.85], EE C 160 της 1.7.1985.
- Σχέδιο Δράσης της Επιτροπής της 14ης Φεβρουαρίου 1996 [COM(96) 13 τελικό].
- Ανακοίνωση της Επιτροπής «Προς αύξηση της αποτελεσματικότητας στην έκδοση και την εκτέλεση των αποφάσεων στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης» [COM(97) 609 τελικό της 22.12.1997, EE C 33 της 31.01.98]
- Πράσινο Βιβλίο για την προσφυγή των καταναλωτών στη δικαιοσύνη και τη ρύθμιση των διαφορών στην Ενιαία Αγορά [COM(93) 576]
- Πράσινη Βίβλος για τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών αστικού και εμπορικού δικαίου [COM(2002) 196 τελικό της 19.04.2002]

2.4 Η πρωτοβουλία αυτή, εντούτοις, εντάσσεται σε ευρύτερο σύνολο μέτρων εξαιρετικής σημασίας που ελήφθησαν σταδιακά, την τελευταία δεκαετία, στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις ⁽¹⁾.

2.5 Ιδιαίτερη μνεία αξίζει ο Κανονισμός ΕΚ/805/2004, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις ⁽²⁾, ένα κείμενο, εξάλλου, το οποίο δεν μπορεί να μην ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση της υπό εξέταση Πρότασης της Επιτροπής, δεδομένου ότι και τα δύο συνιστούν δύο όψεις της ίδιας πραγματικότητας: της ανάγκης να καταστεί απλή και αποτελεσματική η εφαρμογή του αστικού δικαίου σε έναν ενιαίο δικαστικό χώρο.

3. Νομικό μέσον και νομική βάση

3.1 Όπως και γενικότερα στις πρωτοβουλίες που λαμβάνονται στον τομέα αυτόν, η Επιτροπή αποφάσισε να προτείνει τη χρήση κανονισμού και στήριξε την πρότασή της στα άρθρα 61, εδάφιο γ), και 65 της Συνθήκης.

3.2 Η ΕΟΚΕ, στη γνωμοδότησή της, είχε τοποθετηθεί σαφώς υπέρ της υιοθέτησης κανονισμού, επομένως δεν μπορεί παρά να στηρίξει την επιλογή της Επιτροπής.

3.3 Η νομική βάση επίσης είναι πλήρως ορθή, κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, δεδομένου ότι ανταποκρίνεται σε μια μη τυπολατρική ερμηνεία των αναφερόμενων νομικών κανόνων, που είναι και η μοναδική ερμηνεία που συνάδει με το στόχο της δημιουργίας ενός ενιαίου δικαστικού χώρου στην ΕΕ.

4. Γενικές Παρατηρήσεις

4.1 Η ΕΟΚΕ χαιρετίζει την υποβολή της υπό εξέταση πρότασης κανονισμού, η οποία, όπως προαναφέρεται, υιοθέτησε σε γενικές γραμμές τις παρατηρήσεις που είχε διατυπώσει η ΕΟΚΕ κατά την εξέταση του «Πράσινου Βιβλίου για διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και μέτρα απλούστευσης και επιτάχυνσης της εκδίκασης των μικροδιαφορών», και επιχειρεί ορθά να διασφαλίσει το δικαίωμα που αναγνωρίζεται στο άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

⁽¹⁾ Μεταξύ αυτών επισημαίνονται τα εξής:

- Σύσταση της Επιτροπής της 12ης Μαΐου 1995 σχετικά με τις προθεσμίες πληρωμής στις εμπορικές συναλλαγές και Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εν λόγω Σύσταση, αντίστοιχα στην ΕΕ L 127 της 10.06.95 και στην ΕΕ C 144 της 10.06.95
- Οδηγία 98/27/ΕΚ της 19.05.98 περί των αγωγών παραλείψεως (ΕΕ L 165/51 της 11.06.98)
- Οδηγία 2000/35/ΕΚ της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, ΕΕ L 200 της 8.8.2000
- Κανονισμός ΕΚ 44/2001, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (Βρυξέλλες I), ΕΕ L 12 της 16.1.2001. Εισηγητής της σχετικής γνωμοδότησης της ΕΟΚΕ ήταν ο κ. Malosse, ΕΕ C 117 της 26.04.2000.
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ L 174 της 27.06.2001. Εισηγητής της σχετικής γνωμοδότησης της ΕΟΚΕ ήταν ο κ. H. Bataller, ΕΕ C 139 της 11.05.2001.
- Σχέδιο προγράμματος μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων (ΕΕ C 12 της 15.01.2001)
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ΕΕ L 160 της 30.06.2000. Εισηγητής της σχετικής γνωμοδότησης της ΕΟΚΕ ήταν ο κ. Ravoet, ΕΕ C 75 της 15.03.2000.
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1347/2000, της 29ης Μαΐου 2000, περί της διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας έναντι των κοινών τέκνων των συζύγων, ΕΕ L 160 της 30.06.2000. Εισηγητής της σχετικής γνωμοδότησης της ΕΟΚΕ ήταν ο κ. Braghin, ΕΕ C 368 της 20.12.1999.
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1348/2000, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδικών πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ L 160 της 30.06.2000. Εισηγητής της σχετικής γνωμοδότησης της ΕΟΚΕ ήταν ο κ. H. Bataller, ΕΕ C 368 της 20.12.1999.
- Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ L 174 της 27.06.2001. Εισηγητής της σχετικής γνωμοδότησης της ΕΟΚΕ ήταν ο κ. R. Retteau, ΕΕ C 139 της 11.05.2001.
- Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο για τις πληρωμές στην εσωτερική αγορά [COM(2003) 718 τελικό, της 2.12.2003]. Εισηγητής της σχετικής γνωμοδότησης της ΕΟΚΕ ήταν ο κ. RAVOET, ΕΕ C 302 της 7.12.2004.

⁽²⁾ COM(2002) 159 τελικό, ΕΕ C 203 της 27.08.02. Εισηγητής της σχετικής γνωμοδότησης της ΕΟΚΕ ήταν ο κ. Ravoet, ΕΕ C 85 της 08.04.2003.

4.2 Η ΕΟΚΕ ζητά από την Επιτροπή να αξιολογήσει κατά πόσον θα ήταν δυνατόν να επεκταθεί η υπό εξέταση Πρόταση Κανονισμού στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

4.3 Η ανάγκη δημιουργίας ευρωπαϊκής διαδικασίας για την ταχεία είσπραξη μη αμφισβητούμενων αξιώσεων τεκμηριώνεται στις απαντήσεις των διαφόρων κρατών μελών στο προαναφερόμενο Πράσινο Βιβλίο, καθώς και το μέλημα για την εξασφάλιση κατάλληλων δικαιωμάτων υπεράσπισης στους εικαζόμενους οφειλότες.

4.3.1 Η ΕΟΚΕ πιστεύει, εντούτοις, ότι η πρόταση της Επιτροπής θα βελτιωνόταν εάν τεκμηριωνόταν επαρκώς με στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις προβλεπόμενες περιπτώσεις διαφορών, είτε διασυνοριακών είτε εθνικών, που αναμένεται να αποτελέσουν αντικείμενο της προτεινόμενης νέας διαδικασίας, καθώς και με μία ανάλυση κόστους/οφέλους της εφαρμογής της -ένα ζήτημα στο οποίο δεν αναφέρεται η αιτιολογική έκθεση της Επιτροπής.

4.4 Η ΕΟΚΕ, στη γνωμοδότησή της για το Πράσινο Βιβλίο, δηλώνει ότι «Αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία με τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας για την εκδίκαση μικροδιαφορών είναι να θεσπιστούν τα κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη της ρύθμισης των διαφορών, χωρίς να θίγονται ταυτόχρονα οι εγγυήσεις που προσφέρει στους διαδίκους το κράτος δικαίου».

4.5 Κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, η υπό εξέταση πρόταση Κανονισμού, παρότι χρειάζεται προσεκτική και επισταμένη αναθεώρηση προκειμένου να προσαρμοστεί καλύτερα στους στόχους της, αντιμετωπίζει κατά τρόπο ισορροπημένο τις δύο αυτές ανάγκες: την ταχύτητα της είσπραξης και την εξασφάλιση των δικαιωμάτων υπεράσπισης.

4.6 Εντούτοις, η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη ότι η έκδοση διαταγής πληρωμής δεν μπορεί να αποτελεί έναν τρόπο για να συγκαλύπτονται λιγότερο θεμιτές διαδικασίες εκ μέρους ορισμένων επιχειρήσεων, ειδικότερα δε έναν τρόπο άσκησης πίεσης ή είσπραξης αξιώσεων που απορρέουν από την μη τήρηση των κανόνων προστασίας των καταναλωτών. Ομοίως, είναι σημαντικό να εξασφαλίζεται ότι, με το υιοθετούμενο πρότυπο, δεν θα ευνοούνται καταστάσεις αθέμιτης σύμπραξης μεταξύ επιχειρήσεων που βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη και οι οποίες, με την προσποίηση διαταγής πληρωμής για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, πραγματοποιούν μεταφορές χρημάτων αμφιβόλου ή ακόμη και παράνομης προελεύσεως, χρησιμοποιώντας ένα νόμιμο μέσον για το ξέπλυμα χρημάτων.

4.7 Η ΕΟΚΕ προειδοποιεί, εξάλλου, για το γεγονός ότι ένας σημαντικός αριθμός υποθέσεων είσπραξης που δημιουργούν συμφορά στα δικαστήρια, ενδεχομένως ακόμη και μη αμφισβητούμενων, σχετίζονται με επιθετική ή/και παραπλανητική διαφήμιση που προωθεί τα προϊόντα της δημιουργώντας την πεποίθηση στον καταναλωτή ότι η αγορά ή η κατανάλωσή τους δεν επιφέρουν πρόσθετα έξοδα, ή, όταν επιφέρουν, αυτά είναι ασήμαντα για τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

4.8 Για το λόγο αυτό, κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, η παρούσα πρόταση κανονισμού ανταποκρίνεται σε μία μόνο όψη ενός προβλήματος ευρύτερου και πιο σύνθετου. Ζητά επιμόνως, λοιπόν, για μία ακόμη φορά, από την Επιτροπή να υποβάλει νομοθετική πρόταση που θα προσδιορίζει την ευθύνη των προμηθευτών, στο μέτρο που αυτοί μπορούν να συμβάλουν, με ορισμένες λιγότερο θεμιτές συμπεριφορές, στην υπερχρέωση των οικογενειών⁽¹⁾.

4.9 Η Επιτροπή είναι της άποψης ότι η ευρωπαϊκή διαδικασία έκδοσης διαταγής πληρωμής που τώρα προτείνεται θα μπορεί να συνυπάρχει με άλλες διαδικασίες, ίδιας φύσεως και στόχων, που περιλαμβάνονται στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών.

4.9.1 Η ΕΟΚΕ, όμως, πιστεύει ότι θα πρέπει να υπάρχει μία και μόνον διαδικασία έκδοσης διαταγών πληρωμής: αυτή που προτείνεται και ρυθμίζεται βάσει της υπό εξέταση πρότασης κανονισμού, και η οποία, εξ ορισμού, δεν μπορεί να μην θεωρείται ως η πλέον κατάλληλη για τις περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζεται, γιατί διαφορετικά θα απολέσει την νομιμότητά της. Ως εκ τούτου, με την υιοθέτηση του κανονισμού αυτού, θα πρέπει να καταργηθούν οι διαδικασίες έκδοσης διαταγών πληρωμής που προβλέπονται σε ορισμένες εθνικές νομοθεσίες κρατών μελών.

⁽¹⁾ Πρβλ. Ενημερωτική Έκθεση και Γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ για την Υπερχρέωση των Οικογενειών, με εισηγητή τον κ. Ataide Ferreira, EE C 149, της 21.06.2002.

4.9.2 Η προαιρετική φύση της διαδικασίας αυτής θα πρέπει να υφίσταται μόνον σε συνάρτηση με άλλες κοινές διαδικασίες, και όχι σε σχέση με διαδικασίες έκδοσης διαταγών πληρωμής της ίδιας φύσεως και στόχων.

4.9.3 Για τους λόγους αυτούς, και η Αιτιολογική Έκθεση και η αιτιολογική σκέψη αριθ. 8 θα πρέπει να επαναδιατυπωθούν, προκειμένου να προβλέπεται σαφώς ότι η ευρωπαϊκή διαδικασία έκδοσης διαταγών πληρωμής είναι συμπληρωματική αποκλειστικά και μόνον προς άλλες κοινές διαδικασίες, συνοπτικές ή τακτικές, αλλά όχι προς εθνικές διαδικασίες της ίδιας φύσεως για την έκδοση διαταγών πληρωμής.

4.10 Η υπό εξέταση πρόταση κανονισμού χρησιμοποιεί συχνά τον όρο «οφειλέτης» για να αναφερθεί σε εκείνον στον οποίο απευθύνεται η ευρωπαϊκή διαδικασία έκδοσης διαταγής πληρωμής. Κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, ο όρος αυτός δεν είναι ορθός, καθόσον δημιουργεί την εντύπωση ότι εκείνος στον οποίο απευθύνεται η διαδικασία αυτή είναι οφειλέτης, ενώ, μέχρι να καταστεί εκτελεστική η διαταγή πληρωμής, δεν υπάρχει ακόμη, με τη στενή έννοια, οφειλέτης, και ενδέχεται εξάλλου να μην υπάρξει ποτέ.

4.10.1 Η ΕΟΚΕ, λοιπόν, φρονεί ότι ο όρος «οφειλέτης» πρέπει να αντικατασταθεί από τον όρο «ο καθ' ού», σε όλα τα άρθρα όπου αυτός αναφέρεται, ώστε να είναι ομοιόμορφος ο χαρακτηρισμός αυτός σε ολόκληρη την πρόταση κανονισμού.

4.11 Όλες οι προθεσμίες που προβλέπονται στην πρόταση κανονισμού πρέπει να υπολογίζονται σε ημέρες και όχι σε εβδομάδες, και να καθορίζονται σαφώς οι κανόνες μέτρησής τους και αναστολής ή διακοπής τους (π.χ. δικαστικές διακοπές, αργίες, Σάββατα και Κυριακές κ.λπ.), για προφανείς λόγους ασφάλειας δικαίου. Προτείνεται να υιοθετηθούν προς το σκοπό αυτό οι κανόνες που προβλέπονται στα άρθρα 80 και επόμενα του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

4.12 Από άποψη δικονομίας, η συνήθης διαδικασία και η τακτική διαδικασία είναι έννοιες διαφορετικές. Σε διάφορα κράτη μέλη, η βασική διάκριση γίνεται μεταξύ συνήθους και ειδικής διαδικασίας. Ειδική, είναι όταν ο νόμος προβλέπει ιδιαίτερη διαδικασία για συγκεκριμένες διαφορές συνήθης, είναι σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις. Η συνήθης διαδικασία, με τη σειρά της, διακρίνεται σε τακτική, συνοπτική και συνοπτικότητα, ανάλογα με την αξία της υπόθεσης.

4.12.1 Η πρόταση κανονισμού χρησιμοποιεί την έκφραση «τακτική διαδικασία» χωρίς την προαναφερόμενη αυστηρότητα. Στο άρθρο 2, παράγραφος 2, αναφέρεται σε τακτική διαδικασία, σε αντιδιαστολή προς την συνοπτική διαδικασία. Στα άρθρα 6 (παράγραφος 5), 8 και 12, αναφέρεται σε τακτική διαδικασία υπό την έννοια της συνήθους διαδικασίας.

4.12.2 Επομένως, οι αναφορές σε τακτική διαδικασία που περιλαμβάνονται στα άρθρα 6 (παράγραφος 5), 8 και 12 της πρότασης κανονισμού πρέπει να αντικατασταθούν από την έκφραση «συνήθης διαδικασία».

5. Ειδικές παρατηρήσεις

5.1 Άρθρο 2 — Διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

5.1.1 Η φράση «μη αμφισβητούμενων χρηματικών αξιώσεων οι οποίες είναι εκκαθαρισμένες και απαιτητές» πρέπει να αντικατασταθεί από τη φράση «μη αμφισβητούμενων χρηματικών αξιώσεων που αφορούν ποσόν συγκεκριμένο, καθαρό και απαιτητό».

5.1.2 Πράγματι, για να είναι εφικτή η έκδοση διαταγής πληρωμής για μία αξίωση, είναι καθοριστικό η αξίωση αυτή να αφορά ποσόν συγκεκριμένο, καθαρό και απαιτητό. Αυτού του είδους οι έννοιες είναι πολύ ακριβείς στα διάφορα νομικά συστήματα και, επομένως, θα πρέπει να διατηρηθούν για μεγαλύτερη νομική ασφάλεια κατά την εφαρμογή του δικαίου.

5.2 Άρθρο 4 — Προϋποθέσεις έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

5.2.1 Στην παράγραφο 1, η φράση «[...] κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 1, 2 και 3» θα πρέπει να τροποποιηθεί, δεδομένου ότι τα άρθρα 1 και 2 δεν αναφέρονται ακριβώς σε προϋποθέσεις. Το άρθρο 1 ορίζει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, ενώ το άρθρο 2 προσδιορίζει τη διαδικασία που θεσπίζει ο κανονισμός.

5.2.1.1 Η ΕΟΚΕ, λοιπόν, προτείνει την ακόλουθη διατύπωση: «[...] κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις και οι απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 1, 2 και 3, αντιστοίχως.»

5.2.2 Η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού παρέχει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να καλέσει τον αιτούντα να συμπληρώσει ή να διορθώσει την αίτηση.

5.2.2.1 Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να εξετάσει τα ενδεχόμενα πλεονεκτήματα από την τροποποίηση της δυνατότητας αυτής σε υποχρέωση, τουλάχιστον για τις σαφείς περιπτώσεις χονδροειδών σφαλμάτων ελλιπούς ή εσφαλμένης συμπλήρωσης των εντύπων, και τούτο για λόγους αύξησης της ασφάλειας δικαίου και απλούστευσης των διαδικασιών.

5.2.2.2 Από την άλλη πλευρά, η πρόταση κανονισμού θα έπρεπε να προβλέπει συγκεκριμένη προθεσμία, αναγκαστικά σύντομη, προκειμένου ο αιτών να ανταποκριθεί στη σχετική πρόσκληση του δικαστηρίου. Μετά την εκπνοή της προθεσμίας αυτής, εάν ο αιτών δεν έχει τελειοποιήσει την αίτησή του, αυτή θα απορρίπτεται σε πρώτη φάση.

5.3 Άρθρο 5 — Απόρριψη της αίτησης

5.3.1 Από άποψη διαδικασίας, γενικά, η απόφαση απόρριψης της αίτησης έκδοσης διαταγής πληρωμής θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο ανακοπής ή προσφυγής. Αυτό που επιχειρείται, όμως, με την παράγραφο 2 του άρθρου 5, είναι να μην μπορεί να αμφισβητηθεί η απόφαση αυτή, όποιο και εάν είναι το χρησιμοποιούμενο διαδικαστικό μέσον.

5.3.2 Έτσι, λόγω της μορφής που έχει δοθεί στη διαδικασία αυτή και του προαιρετικού χαρακτήρα της, βάσει του οποίου δεν εμποδίζεται η χρήση άλλων διαδικαστικών μέσων, η προσφυγή καθίσταται άχρηστη.

5.3.3 Υπό τις συνθήκες αυτές, θα πρέπει να προστεθεί στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού η έκφραση «ή προσφυγή», προκειμένου να εναρμονιστούν τα όσα ορίζονται στο άρθρο 5 με την αιτιολογική έκθεση.

5.4 Άρθρο 6 — Ευρωπαϊκή κοινοποίηση πληρωμής

5.4.1 Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, προβλέπεται ότι, εάν η διεύθυνση του καθ' ού είναι γνωστή μετά βεβαιότητας (όπως αναφέρεται παραπάνω, ο όρος «οφειλέτης» πρέπει να αντικατασταθεί από τον όρο «καθ' ού» — ΣΤΜ.: στο συγκεκριμένο σημείο, στο ελληνικό κείμενο αναφέρεται όντως ως «καθ' ού»), τότε γίνονται δεκτές μέθοδοι επίδοσης χωρίς αποδεικτικό αυτοπρόσωπης παραλαβής.

5.4.1.1 Η ΕΟΚΕ προειδοποιεί την Επιτροπή ότι η έκφραση «είναι γνωστή μετά βεβαιότητας η διεύθυνση του καθ' ού» είναι υπερβολικά ασαφής και κινδυνεύει να δημιουργήσει καταστάσεις μεγάλης έλλειψης ασφάλειας δικαίου, με δυσμενείς συνέπειες για τους αντιδίκους.

5.4.1.2 Σε διάφορα κράτη μέλη υφίσταται ο κανόνας της εκλογής κατοικίας, σύμφωνα με τον οποίο, εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση γίνει στην κατοικία που έχει επιλεγεί από τα μέρη της σύμβασης, τεκμαίρεται ότι έχει παραληφθεί, χωρίς να είναι αναγκαία η απόδειξη παραλαβής. Είναι, όμως, επαρκής η εκλογή κατοικίας, για να πληρούται η απαίτηση της «γνώσης μετά βεβαιότητας»; Κρίνεται πως όχι.

5.4.1.3 Εάν συνδυαστεί ο κανόνας αυτός -η απαλλαγή δηλαδή από την υποχρέωση επίδοσης ή κοινοποίησης με απόδειξη παραλαβής από τον καθ' ού- με τον κανόνα της αναγκαστικής κατάσχεσης των περιουσιακών στοιχείων, πριν από την ίδια την επίδοση ή κοινοποίηση προς τον καθ' ού, εύκολα μπορούμε να καταλήξουμε σε καταστάσεις όπου ο καθ' ού λαμβάνει γνώση της διαταγής πληρωμής μόνο κατά τη στιγμή της αναγκαστικής κατάσχεσης των περιουσιακών του στοιχείων.

5.4.1.4 Η κατάσταση αυτή, σοβαρή και δυσμενής για εκείνον του οποίου κατάσχονται τα περιουσιακά στοιχεία χωρίς προηγουμένως να έχει την ευκαιρία να αντιταχθεί, πρέπει, κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, να αποφευχθεί⁽¹⁾. Η ΕΟΚΕ προτείνει, λοιπόν, σύμφωνα και με τα όσα με επιμονή είχε διατυπώσει στην προαναφερθείσα γνωμοδότηση της για το Πράσινο Βιβλίο, να μην είναι δυνατή η χρήση τρόπων επίδοσης ή κοινοποίησης που δεν θα παρέχουν απόδειξη παραλαβής από τον ίδιο τον οφειλέτη και, προς το σκοπό αυτόν, να διαγραφεί η φράση «στην περίπτωση που η διεύθυνση του καθ' ού δεν είναι γνωστή μετά βεβαιότητας», στο τελευταίο τμήμα της παραγράφου 2 του άρθρου 6.

5.4.2 Η προθεσμία των τριών εβδομάδων που αναφέρεται στο εδάφιο β) της παραγράφου 3 του άρθρου 6, πρέπει να αντικατασταθεί από τον αντίστοιχο αριθμό ημερών, ώστε να διευκολυνθεί η καταμέτρηση των προθεσμιών.

5.4.3 Είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί ποια είναι η φύση της προθεσμίας στην οποία αναφέρεται η παράγραφος 5 του ίδιου άρθρου 6. Η ΕΟΚΕ προτείνει να προστεθεί ο όρος «παραγραφής», τουλάχιστον στο πορτογαλικό κείμενο και σε όσες γλωσσικές εκδόσεις δεν περιλαμβάνεται [ΣΤΜ: στο ελληνικό κείμενο περιλαμβάνεται].

5.4.4 Στην προαναφερόμενη γνωμοδότηση για το Πράσινο Βιβλίο, η ΕΟΚΕ συνιστούσε στην Επιτροπή τη θέσπιση, στα πλαίσια του εν λόγω νομικού μέσου, κανόνων σχετικά με τις συνέπειες της παράλειψης της υποχρέωσης ενημέρωσης.

5.4.4.1 Στην παρούσα πρόταση δεν αναφέρεται τίποτε σχετικό και, ως εκ τούτου, η ΕΟΚΕ ζητά εκ νέου από την Επιτροπή να προβλέψει τέτοιους κανόνες.

5.5 Άρθρο 8 — Συνέπειες της αντίκρουσης

5.5.1 Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι, στην υπό εξέταση πρόταση κανονισμού, δεν καθίσταται σαφές ότι, από τη στιγμή που θα κατατεθεί δικόγραφο αντίκρουσης, η διαδικασία θα συνεχιστεί σύμφωνα με τους κανόνες του αστικού κώδικα του εκάστοτε κράτους μέλους, χωρίς να είναι αναγκαία καμία άλλη διαδικαστική ενέργεια εκ μέρους των μερών.

5.5.2 Θα πρέπει, λοιπόν, στην παράγραφο 1 του άρθρου 8, μετά τις λέξεις «η διαδικασία συνεχίζεται», να προστεθεί η φράση «αυτόματα και χωρίς να χρειάζεται νέα διαδικαστική ενέργεια».

5.6 Άρθρο 9 — Ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής

5.6.1 Όπως αναφέρεται και σχετικά με το άρθρο 6, στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 9 προβλέπεται ότι, εάν είναι «γνωστή μετά βεβαιότητας» η διεύθυνση του καθ' ού (όπως αναφέρεται παραπάνω, ο όρος «οφειλέτης» πρέπει να αντικατασταθεί από τον όρο «καθ' ού» — ΣΤΜ.: στο συγκεκριμένο σημείο, στο ελληνικό κείμενο αναφέρεται όντως ως «καθ' ού»), γίνονται δεκτές μέθοδοι επίδοσης χωρίς αποδεικτικό αυτοπρόσωπης παραλαβής.

⁽¹⁾ Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 805/2004, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφοβητούμενες αξιώσεις, προβλέπει, στο άρθρο 14, τη δυνατότητα επίδοσης ή κοινοποίησης χωρίς αποδεικτικό παραλαβής εκ μέρους του οφειλέτη, αλλά δεν την θεωρεί αποδεκτή εάν δεν είναι γνωστή με βεβαιότητα η διεύθυνση του οφειλέτη. Από τις διάφορες προβλεπόμενες περιπτώσεις, μόνον εκείνες των εδαφίων γ), δ) και ε) δικαιολογούν τις αντιρρήσεις που έχει προβάλει η ΕΟΚΕ, είτε στην παρούσα γνωμοδότηση είτε στη γνωμοδότηση για το αντίστοιχο Πράσινο Βιβλίο.

5.6.2 Η ΕΟΚΕ προειδοποιεί την Επιτροπή ότι η έκφραση «είναι γνωστή μετά βεβαιότητας η διεύθυνση του καθ' ού» είναι αρκετά ασαφής ώστε να κινδυνεύει να δημιουργήσει καταστάσεις μεγάλης έλλειψης ασφάλειας δικαίου, με δυσμενείς συνέπειες για τους αντιδίκους.

5.6.3 Για το λόγο αυτό, η ΕΟΚΕ φρονεί ότι, και στο σημείο αυτό, πρέπει να ακολουθηθεί ακριβώς αυτό που προτείνεται για το άρθρο 6, δηλαδή να μην είναι δυνατή η χρήση μεθόδων επίδοσης ή κοινοποίησης που δεν θα παρέχουν απόδειξη παραλαβής από τον ίδιο τον οφειλέτη και, προς το σκοπό αυτόν, να διαγραφεί η φράση «στην περίπτωση που η διεύθυνση του καθ' ού δεν είναι γνωστή μετά βεβαιότητας», στο τελευταίο τμήμα της παραγράφου 2 του άρθρου 9.

5.7 Άρθρο 11 — Άσκηση ανακοπής κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

5.7.1 Εφόσον η Επιτροπή υιοθετήσει την πρόταση της ΕΟΚΕ να μην γίνονται δεκτές μέθοδοι επίδοσης ή κοινοποίησης που δεν θα παρέχουν απόδειξη της παραλαβής από τον ίδιο τον καθ' ού, θα πρέπει, κατά συνέπεια, να διαγραφεί το στοιχείο i) του εδαφίου α) της παραγράφου 4 του άρθρου 11.

5.7.2 Η έκφραση «ενήργησε εγκαίρως», στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 11, είναι υπερβολικά ασαφής και επιδέχεται πολύ διαφορετικές ερμηνείες.

5.7.2.1 Η ΕΟΚΕ, λοιπόν, προκειμένου να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου, προτείνει να ορίσει η Επιτροπή συγκεκριμένη προθεσμία για την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 11.

5.8 Άρθρο 12 — Συνέπειες της άσκησης ανακοπής

5.8.1 Όπως αναφέρεται και για το άρθρο 8, δεν είναι σαφές στην υπό εξέταση πρόταση κανονισμού ότι, εάν ασκηθεί ανακοπή, η διαδικασία θα συνεχιστεί σύμφωνα με τους κανόνες του αστικού δικαίου του εκάστοτε κράτους μέλους, χωρίς να χρειάζεται οιαδήποτε άλλη διαδικαστική ενέργεια εκ μέρους των μερών.

5.8.2 Επομένως, στην παράγραφο 1 του άρθρου 12, και μετά τις λέξεις «η διαδικασία συνεχίζεται», πρέπει να προστεθεί η φράση «αυτόματα και χωρίς να χρειάζεται νέα διαδικαστική ενέργεια».

5.9 Άρθρο 13 — Παράσταση δικηγόρου

5.9.1 Κατά τη γνώμη της ΕΟΚΕ, η μη υποχρέωση εκπροσώπησης από δικηγόρο ή άλλο επαγγελματία της νομικής επιστήμης μπορεί να γίνει δεκτή όταν η αξία της διαφοράς είναι υπερβολικά μικρή ώστε να δικαιολογείται, από οικονομική άποψη, η ανάθεση της υπόθεσης σε επαγγελματία.

5.9.2 Εντούτοις, η υπό εξέταση πρόταση κανονισμού δεν προσδιορίζει μέγιστα ποσά (αντίθετα προς ορισμένες εθνικές νομοθεσίες κρατών μελών) για τη διαδικασία αυτή της έκδοσης διαταγής πληρωμής, η οποία, ως εκ τούτου, θα μπορεί να χρησιμοποιείται και για την είσπραξη υψηλών ποσών. Στην περίπτωση αυτή, για παράδειγμα, σύμφωνα με τη νομοθεσία διαφόρων κρατών μελών, και εφόσον έχει ασκηθεί ανακοπή, είναι υποχρεωτικό να ακολουθηθεί τακτική διαδικασία.

5.9.3 Στις περιπτώσεις αυτές, δεν έχει νόημα να παρεμβαίνει ο επαγγελματίας νομικός μόνον όταν η υπόθεση μεταφερθεί σε τακτική αστική διαδικασία. Πράγματι, όταν ο καθ' ού συμπληρώνει το προτεινόμενο έντυπο απάντησης, δεν του ζητείται μόνο να δηλώσει εάν αναγνωρίζει ή όχι το χρέος, αλλά επίσης και εάν ασκεί ανακοπή σε σχέση με το σύνολο του χρέους ή σε σχέση μόνο με την κύρια πίστωση, μόνο με τους τόκους ή μόνο με τα έξοδα. Όμως, ο καθ' ού, συμπληρώνοντας το έντυπο αυτό, ενδέχεται να παραβλάψει, από απροσεξία, τον τρόπο κατά τον οποίο θα διαμόρφωνε ο δικηγόρος την υπεράσπισή του, στην περίπτωση που θα παρενέβαινε από την αρχή της διαδικασίας έκδοσης διαταγής πληρωμής.

5.9.4 Από την άλλη πλευρά, η απαλλαγή από την υποχρέωση εκπροσώπησης από επαγγελματία νομικό, ενδέχεται να αποτελέσει μειονέκτημα όταν υπάρχει έντονη ανισότητα δομής μεταξύ των αντιδίκων (καταναλωτές έναντι επαγγελματιών, μεγάλες επιχειρήσεις έναντι μικρών ή οικογενειακών επιχειρήσεων).

5.9.5 Για τους λόγους αυτούς, η ΕΟΚΕ συνιστά στην Επιτροπή να εκτιμήσει το ενδεχόμενο να μην υπάρξει απαλλαγή από την υποχρέωση εκπροσώπησης από δικηγόρο ή άλλον επαγγελματία νομικό, για υποθέσεις που υπερβαίνουν ένα συγκεκριμένο ποσό (για παράδειγμα, 2.500 ευρώ).

5.10 Άρθρο 14 — Δικαστική δαπάνη

5.10.1 Κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, θα έπρεπε να προστεθεί δεύτερη παράγραφος στο άρθρο αυτό, με το εξής κείμενο: «Η διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής δεν επιφέρει έξοδα εάν δεν ασκηθεί προσφυγή ή ανακοπή».

5.10.2 Λόγω της μη δικαστικής φύσης της μη αμφισβητούμενης διαδικασίας έκδοσης διαταγής πληρωμής, προτείνεται μάλλον ο καθορισμός ενός ενιαίου αρχικού τέλους, περιορισμένου ύψους, ανεξάρτητα με την αξία της απαίτησης.

5.10.3 Εάν αυτό δεν γίνει δεκτό, θα πρέπει να καταστεί σαφές στον παρόντα κανονισμό ότι εφαρμόζονται στη διαδικασία αυτή οι διατάξεις μέσω των οποίων μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο του εκάστοτε κράτους μέλους η Οδηγία 2003/8/ΕΚ της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με το ευεργέτημα της πενίας⁽¹⁾.

5.11 Επισυναπτόμενα έντυπα

5.11.1 Ολόκληρο το προτεινόμενο σύστημα βασίζεται στη χρήση εντύπων που συνιστούν τα παραρτήματα 1 έως 3 της υπό εξέταση πρότασης κανονισμού⁽²⁾. Η αποτελεσματική λειτουργία των προτεινόμενων διαδικασιών εξαρτάται, λοιπόν, από την σωστή προσαρμογή των εντύπων προς τις λειτουργίες που καλούνται να επιτελέσουν.

5.11.2 Για την εφαρμογή των εντύπων σε διασυνοριακές διαφορές, η ΕΟΚΕ διατηρεί εύλογες επιφυλάξεις για το κατά πόσον αυτά είναι αποτελεσματικά και πρακτικά.

5.11.3 Ας εξεταστεί το εξής παράδειγμα: μια ιταλική επιχείρηση καταθέτει Αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής σε ιταλικό δικαστήριο έναντι ενός Πολωνού καταναλωτή. Σε ποια γλώσσα ο Πολωνός καταναλωτής θα παραλάβει την Ευρωπαϊκή κοινοποίηση πληρωμής; Στα ιταλικά; Στα πολωνικά; Στην πρώτη περίπτωση, πώς εξασφαλίζεται ότι ο καταναλωτής κατανόησε το περιεχόμενο της κοινοποίησης ώστε να δύναται να αποφασίσει εάν θα καταθέσει δικόγραφο αντίκρουσης; Στη δεύτερη περίπτωση, ποιος έχει την ευθύνη για τη μετάφραση της κοινοποίησης;

5.11.4 Επιπροσθέτως, τα εν λόγω έντυπα προϋποθέτουν ότι ο αιτών οφείλει όχι μόνο να συμπληρώσει τα προκαθορισμένα κενά, αλλά και να συντάξει κείμενο. Ποιος ευθύνεται για τη μετάφραση του κειμένου αυτού; Και ποιος πιστοποιεί την πιστότητα της μετάφρασης;

⁽¹⁾ ΕΕ L 26/41 της 31.01.03.

⁽²⁾ Το παράρτημα 1 αφορά την Αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, που αναφέρεται στο άρθρο 3 της πρότασης κανονισμού. Το παράρτημα 2 αφορά την Ευρωπαϊκή κοινοποίηση πληρωμής, που αναφέρεται στο άρθρο 6 της πρότασης κανονισμού, και το Έντυπο απάντησης – Ευρωπαϊκή κοινοποίηση πληρωμής, που αναφέρεται στο άρθρο 7 της πρότασης κανονισμού. Το παράρτημα 3 αφορά την Ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, που αναφέρεται στο άρθρο 9 της πρότασης κανονισμού, και το Έντυπο απάντησης – Ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, που αναφέρεται στο άρθρο 11 της πρότασης κανονισμού.

5.11.5 Ο Κανονισμός αριθ. 1348/2000, της 29/05/2000, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, δεν παρέχει λύση για τις ανησυχίες που προαναφέρονται, λόγω της ταχείας και όχι ιδιαίτερα τυπικής φύσεως της υπό εξέταση διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

5.11.6 Πράγματι, ακόμη κι εάν ο προαναφερόμενος υποθετικός Πολωνός καταναλωτής λάβει την ευρωπαϊκή κοινοποίηση πληρωμής στη μητρική του γλώσσα, σε ποια γλώσσα θα απαντήσει; Και ποιος θα μεταφράσει από τα πολωνικά στα ιταλικά; Από την άλλη πλευρά, εάν δεν την λάβει στα πολωνικά, σύμφωνα με το νόμο, θα την απορρίψει. Σε οποιαδήποτε, όμως, από τις περιπτώσεις αυτές, δημιουργούνται κωλύματα που θέτουν σε κίνδυνο την ταχεία διεκπεραίωση της διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

5.11.7 Ως εκ τούτου, η ΕΟΚΕ παρακαλεί την Επιτροπή να εξετάσει ποιος είναι ο αποτελεσματικότερος τρόπος να εξασφαλιστεί ότι οι στόχοι της ταχείας είσπραξης απαιτήσεων και της εξασφάλισης της υπεράσπισης του καθ' ου δεν θα ζημιώνονται με τη χρήση των εντύπων για διασυνοριακές διαφορές.

5.11.8 Η ΕΟΚΕ φρονεί, επίσης, ότι, με την εξαίρεση των εντύπων απάντησης, όλα τα λοιπά έγγραφα είναι υπερβολικά σύνθετα για να μπορούν να συμπληρωθούν από πρόσωπα που δεν διαθέτουν νομική κατάρτιση.

5.11.9 Πράγματι, έννοιες όπως «νόμιμο επιτόκιο», «ποσοστό επί τοις % πάνω από το βασικό επιτόκιο της ΕΚΤ», «η αξίωση αφορά», «διαταγή πληρωμής», «εκτελεστή διαταγή πληρωμής», δεν είναι ευνόητοι για αμαθείς επί των νομικών και, δεδομένου ότι η Επιτροπή προβλέπει την απαλλαγή από την υποχρέωση ανάθεσης της διαδικασίας αυτής σε δικηγόρο (κατά την άποψη της ΕΟΚΕ μόνο για απαιτήσεις μέχρι ενός συγκεκριμένου ποσού), καθίσταται αναγκαίο να υπάρξει μέριμνα ώστε οι πραγματικοί χρήστες να κατανοούν και να δύνανται να συμπληρώσουν τα εν λόγω έντυπα.

5.11.10 Ακόμη, τουλάχιστον στην Πορτογαλία, υπάρχει διάκριση μεταξύ του όρου «arrendamento» (μίσθωση ακινήτου) και του όρου «aluguer» (μίσθωση κινητής ιδιοκτησίας): ο πρώτος χρησιμοποιείται για ακίνητη και ο δεύτερος για κινητή ιδιοκτησία. Τουλάχιστον στην πορτογαλική έκδοση, επομένως, τα σημεία 8.2 της Αίτησης έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και 9.3 της Ευρωπαϊκής κοινοποίησης πληρωμής, πρέπει να αντικατασταθούν από την έκφραση «Contrato de locação — bens móveis». Ανάλογη προσοχή για τη νομική διόρθωση της χρησιμοποιούμενης ορολογίας θα πρέπει να δοθεί στις διάφορες γλωσσικές εκδόσεις της πρότασης, σύμφωνα με τις έννοιες του αστικού δικαίου του εκάστοτε κράτους μέλους.

5.11.11 Τέλος, τα σημεία 11 της Αίτησης έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και 12 της Ευρωπαϊκής κοινοποίησης πληρωμής και της Ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής είναι πολύ δύσκολο να συμπληρωθούν από κάποιον που δεν διαθέτει νομική κατάρτιση. Η ΕΟΚΕ προτείνει να εξετάζεται το σχετικό ζήτημα από το δικαστήριο, μέσω των διευθύνσεων του ενάγοντος και του εναγόμενου.

Βρυξέλλες, 9 Φεβρουαρίου 2005

Η Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και
Κοινωνικής Επιτροπής
Anne-Marie SIGMUND